GS1206

De ämbria finör och gräbbe uti fitt ånga hår,
Mit bet ej i wåbret får. —
Men när be blifwa heta
Så börjar allt bet feta
Mit rinna, så at weta.
Det ofar af bem så,
Mit en fräfas funbe så. :/:

5. När fom be komma i banfefugan in,
Se, bå laga be en min,
Efflom be flule wara en fröken, så fin;
Och bå hålla de fitt grin.
De tyda sig bå wara
Och göra sig så rara,
Mit knappt de kunna fwara,
När man bem talar till;
Så en rikligt kan bli will. :/:

6. Gör så en lite kämner be mamselerna små,
Hur gravna be än gå,
Och be nela trafor, både fwarta och gra,
Som be bära uppå. —
To, wafferratteden!
Det fyns nog mellan wreden;
Man har nog fna teden;
Man wet nog hwab som är
Under kåna gravna tår. :/:

7. Jag sjunga bemna wisan, och komming talat har,
Det förklarar jag enhwar;
Men flickorna be laga hwarandra i förkwar;
Och be ej bönder fpar. —
Det är ej wårt, J pigor,
Mit J beber och nigor,
Jag ånbå ide tiger;
Jag bemna wadra fång
Sjunga will ännu en gång. :/:

Tre nya och roliga

Wisor,

uppteckuade, omarbetade och utgifne

af

G. A. nreh

Den Första:

Om Flickornas Högfärd.

En wisa will jag sjunga, som lyder sesåhär; etc.

Den Andra:

Om Knejen och Beata.

En wisa will jag sjunga, och det skall wara nu, etc.

Den Tredje:

Om Goßarnes visiter hos Flickorna.

När wi gå till flickorna, för att hos dem göra visit, etc.

Andra Upplagan.

Örebro,
Swante Falks Boktryckeri, 1852.

Om Knejen och Beata

En wisa will jag sjunga, och det skall wara nu;
Mit Knejen wille hafwa Beata till sin fru.
Tjyfvie, tjyfviei, Gallerallerallerei.

1. Och hör bu nu, Beata, om big will bella på;
Vår fjernoor börja tinbra, jag bå till Dig skall gå
Tjyfvie, tjyfviei, Gallerallerallerei.

2. Och hör bu nu, Beata, och will bu bliffwa min;
Så ta mig od fju tufan! Fa odså jag bli bin.
Tjyfvie, tjyfviei, Gallerallerallerei.

3. Och hör bu nu, Knejen, och will bu bli min man;
Så skall jag fösa åkra big, så gobt som jag kan.
Tjyfvie, tjyfviei, Gallerallerallerei.

4. Och hör bu nu, Beata, jag big will hella på;
Vår fjernoor börja tinbra, jag bå till Dig skall gå
Tjyfvie, tjyfviei, Gallerallerallerei.

5. Och hör bu nu, Knejen, ja, det war rifligt bra;
Hör betta goba löfte, bu många tack skall ha.
Tjufvie, tjufviei, Gallerallerallerei.

6. Och Knejen som till börren, Beata flob inom
Och när hon lät upp börren, han mitt i famnen som.
Tjyfvie, tjyfviei, Gallerallerallerei.

7. Och förklinnet i farfta och mösa på ett bol
Och Korna under fänja och trösa på en stol.
Tjyfvie, tjyfviei, Gallerallerallerei.

8. Så fruro be hwarandra kn tro i ewighet;
Men hur det sedan gick med dem, jag inte rifrigt wet. —
Tjyfvie, tjyfviei, Gallerallerallerei.

Om Goßarnes visiter hos Flickorna.

När wi går till flickorna, för att hos dem göra visit, Då ta wi steg så långa, som härifrån och dit. :,: För när wi komma in, Bjuder flickan brännewin Och dertill en skorpa, fin. :,:

2. Hon ber oß supa dugtigt, ja, åfwen taga halfman till, För det gör godt i kroppen och gifwer mod dertill. :,: För den på supar spar, Han är inte riktig karl, Och han ej kurasche har. :,:

3. Hon säger sen wälkommen, wälkommen hit i denna qwäll, Dröj qwar här öfwer natten, Så är du riktigt snäll. :,: För friare jag har, men ej nån, som du, så rar, Derför får du stanna qwar. :,:

4. Sen dukar hon på bordet, och rara saker bullar opp, Och bjuder sen att dricka dertill en kaffekopp. :,: För hon är inte mas: Hwad som rarast är skall tas, När hon göra will kalas. :,:

5. Sen tackar jag ödmjukast, för allt det godt, hon gifwit mig, Och säger sen åt henne, nu skall jag älska dig. :,: För will du bilfwa min, så följ med i kammarn in, Der du hafwer soffan din. :,:

Om Flickornas Högfärd.

En wisa jag will sjunga, som lyder sesåhär;
Kom och hör hur den är.
Den handlar om flickornas högfärdsbegär
Och den grannlåt, de bär. —
Jag rasande kan blifwa,
Och derför will jag skrifwa,
Och sedan till dem gifwa
Några raber om det prål,
Som jag rakt inte tål. :,:

2. När som de bli bjudna uppå någon bal;
Se, då komma de i qwal,
Hur de ska kunna klä sig, allt efter bästa wal;
Och då hålla de ett tal,
Om sina kavaljerer,
Som noga obsalverer,
Hur sanken de braverer;
Hwarför det wore skam,
Om ej ståten fördes fram. :,:

3. De kläda sig i snörlif och spetsar och kräs;
Allt det bästa, som kan fås.
De sätta uppå halsen ett perleband med lås;
Som är grannt, det förstås. —
Men komma de i dansen
Att swänga uppå swansen,
Då får man nog se glansen;
Då skymta kjortlar fram,
Så det är bäd synd och skam. :,:

4. De sätta skor, så trånga, på sina stackars tår;
Att de knappast gå förmår.